

متن پرسش

سلام علیکم: از یکی از دروس جنابعالی برداشت کردم که خاصیت موجودات مجرد این است که تجلی و ظهور دارند لذا از هو بعنوان مقام غیب الغیوب. الله با جامعیت اسمایی ظهور یا تجلی می‌کند و از الله حقیقت انسان کامل یا نور محمدی و صادر اول متجلی می‌شود و از طرفی قاعده ای داریم که از واحد جز واحد صادر نمی‌شود لذا بنا بر همین قاعده از صادر اول هم بایستی واحد دیگری با شدیت کمتر صادر شود اما در اینجا بحث اصناف فرشتگان و ملائک و مراتب عالم هستی با کثراتی که دارند مطرح می‌شود که این با آن قاعده سازگار نیست در این رابطه چگونه باید اندیشید؟ جزاک الله خیرا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد خوب است به جواب سؤال شماره‌ی ۳۰۰۲۸ رجوع فرمایید.
موفق باشید